

Oponentský posudek diplomové práce

Bc. Ivana Paulová: **Media Portrayal of Female Athletes: Presentation in Czech Print Media**

Vedoucí práce: MA RSADip Tess Slavíčková

Předkládaná práce sestává ze čtyř kapitol, úvodu a závěru. Práce se člení na přehled rodové stereotypizace, k reprezentaci sportu v médiích, až po vlastní praktickou obsahovou analýzu. Autorka svůj text opřela o široké spektrum odborné literatury v celkem standardním rozsahu. Celkově práce působí jednolitým a precizním dojmem, zejména díky použitému jazyku.

Co se týká obsahu, autorka si zvolila zajímavé téma rovnosti rodů ve sportu a jejich mediální obraz, které ale bohužel nese především formální, ale i věcné nedostatky. V úvodu tvrdí, že média (a potažmo společnost) dělí sporty na ženské a mužské, u žen převládá posuzování dle vzhledu, a nikoli s muži porovnatelnými sportovními kvalitami, jako je vůle, zápal, vytrvalost. Ženy bývají stereotypově vykreslovány jako hezké, křehké, slabé, pasívní. Na základě toho si autorka jako hypotézu stanovuje, že vyšší zastoupení žen při tvorbě zpráv by vedlo k lepšímu pokrytí a pochopení ženského sportu. Bohužel se ale k ověření takto ambiciózní hypotézy nedostává, a ani nestanovuje cíle, kterých chce v práci dosáhnout. Práce tak postrádá argumentační rámec, který by bylo možné sledovat a hodnotit.

Co se týká metody, autorka argumentuje ve prospěch obsahové analýzy. Teoretická část je kompilací, kde chybí uvedení kontrastních myšlenek (několik kapitol jen parafrázuje Brooksovou). Od páté kapitoly autorka přistupuje k vlastní kvantitativní, resp. kvalitativní analýze novinového korpusu. Bohužel výběr vzorku se ukazuje jako nahodilý a pro kvantitativní analýzu nedostačující: jde o šest náhodně vybraných čísel deníku Sport během ZOH v Turíně. Velikost vzorku a způsob zpracování by se lépe hodil na analýzu kvalitativní. Problematická se tu ukazuje interpretace výsledků, kde se tvrdí, že zpravodajské pokrytí mužských sportovců bylo výrazně vyšší, avšak autorka toto nevztahuje na počet mužů a žen ve výpravě, snad až v samotném závěru práce. Nečiní ani rozdíl mezi hokejisty a individuálními sportovci. Naopak kvantitativní analýzu opírá o novinový korpus Newton, kde na ročním průřezu médií porovnává výskyty vybraných hodnotících adjektiv pro muže a ženy a výsledky shrnuje.

Co se týká formy, zde je asi největším problémem citování. Citace jen zřídka užívá

úplné, většinou je uveden jen autor a rok. Některé citace jsou dokonce uvedeny bez zdrojů (např. u statistik NetMonitoru). U parafrází nacházíme stejné prohrěšky. Bibliografie neobsahuje všechny povinné údaje dle ČSN ISO 690 a 690-2. Někde autorka nerozlišovala, pro koho píše, a např. u názvu diplomové práce Šalamounové v češtině nepřipojila anglický překlad.

Z takto zajímavého tématu mohla autorka získat mnohem více a lépe podložených dat, kdyby si úžeji vymezila pole svého bádání. Hodnotím ji proto stupněm dobře.

Mgr. Jan Brejcha, 6.12.2009